

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jed en mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopenne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one p. n. naročnike, kateri so nam z naročnino na dolgu, uljudno prosimo, da nam blagovolijo le-tó doposlali, sicer se jim dopošiljanje lista takoj ustavi.

Osnova okrožnega sodišča v Trutnovu.

Kakor smo že omenili, osnuje se v kratkem novo okrožno sodišče v Trutnovu. Navadno osnova kacega okrožnega sodišča nima posebnega pomena in v političnih krogih se o njej niti ne govori. V dotičnem deželnem zboru se stvar reši v nekoliko minutah, le poročevalec z nekaterimi statističnimi in krajevnimi podatki podpre potrebo sodišča, katerega poročila seveda nikdo ne posluša. Včasih se oglasi še kak poslanec, ki zastopa dotični okraj, katerega se stvar tiče, in podpira tako že gotovo stvar.

Drugače je pa z okrožnim sodiščem v Trutnovu. O tem sodišču se že dolgo razpravlja, mej vlado, Nemci in Čehi, a se doslej ni moglo doseči nobeno sporazumljenje. Gre se za to, naj se li na Češkem sodnijski okraji in okrožja razdele po narodnostih, ali ne. Čehi pravijo, da se je ozirati le na krajevne razmere, ne pa na narodnostne, ker tako mora biti na Češkem pri vseh sodiščih popolna narodna enakopravnost za oba jezika. Mi ne bomo ugrabili, kdo ima prav glede na češke razmere. Zanima pa nas osnova tega sodišča vendar v več ozirih.

Važno je, kako se to sodišče osnuje. Po dveh zakonih je pri osnovi novih sodišč in razdelitvi sodnijskih okrajev in okrožij vlada zavezana, vprašati dotični deželni zbor za mnenje. Iz dotičnih zakonov pa nikakor ni jasno, če je vlada tudi dolžna držati se tega mnenja in če sploh mora čakati, da deželni zbor izreče svoje mnenje. O tem vladajo različna mnenja. Mladočehi trdijo, da je vlada vsekako zavezana, držati se mnenja deželnega zbora. Drugi pa pravijo, da se jej tega mnenja držati ni treba, da pa vsekako mora počakati, da deželni zbor izreče svoje mnenje. Po tem tolmačenju deželni zbor lahko stvar prepereči, ako nobenega mnenja ne izreče. Nemci pa trdijo, da zadošča, da vlada sploh deželni zbor za mnenje vpraša, in toliko počaka, da deželni zbor lahko to svoje mnenje izreče, če ga je volja.

Vlada pa ni navezana na mnenje deželnega zbora in tudi jej ni treba čakati, da jej deželni zbor svoje mnenje pošlje, ko bi stvar kaj zavlačeval.

Taafejeva vlada se ni nikdar jasno izrekla, kakšnega mnenja se drži. Okrožno sodišče v Teplicah se je bilo pač osnovalo proti volji Čehov in so Mladočehi trdili, da je vlada kršila dotično pravico deželnega zbora. Tedaj se je pa pravosodni minister skliceval na prejšnje izjave deželnega zbora. Stvar je bila mnogo let v teku. Deželni zbor je izrekel že razna mnenja, samo tisti deželni zbor, ki je baš tedaj bil, ko se je sodišče osnovalo, se za mnenje ni vprašal.

Glede trutnovskega okrožnega sodišča se je deželni zbor pozval že za mnenje. Da je to sodišče potrebno, so vse stranke bile jedine, le o tem so bile različnega mnenja, bodi li okrožje omejeno po narodnosti ali pa ne. Zbor pa stvari ni rešil, ker zlasti veleposestniki niso marali nobeni stranki se zameriti.

Sedaj se zatrjuje z veliko odločnostjo, da se še osnuje po narodnostih omejeno sodišče, ne da bi se deželni zbor vprašal za njega mnenje. Čehi gotovo ne bodo s tem zadovoljni, a za nas Slovence bi pa stvar imela veliko politično važnost. Nam bi bilo le v korist, če se na Koroškem, Štajarskem in Primorskem razdele sodnijski okraji in okrožja po narodnostih. Doslej tega nismo mogli od vlade zahtevati, ker bi bili zadeli na upor deželnih zborov. Drugače bode pa, ako se na ta način osnuje okrožno sodišče v Trutnovu. Jasno bode, da je stvar odvisna le od vlade, da se deželni zbori morajo pač vprašati, da po njih mnenje ni meročajno.

Če dobimo slovensko sodišče, potem nam ne bode tako lahko urivati nemških ali pa italijanskih uradnikov. Če bomo imeli slovenska okrožja, potem pač tudi ne bode več ovir za slovenske porotne sodbe, kakor se sedaj delajo na Koroškem. Stvar je posebno sedaj velikega pomena, ko se bodo vsled upeljave novega civilnopravnega reda moralo osnovati nekatera nova okrajna in okrožna sodišča. Zato pa priporočamo, da slovenski rodoljubi začasno obračajo potrebno pozornost tej stvari. Poslanci sami ne morejo te stvari sami doseči, temveč treba je, da se prebivalstvo samo začne obračati do vlade in postavodajnih zastopov s prošnjami. Poslanci bodo

potem že tudi storili svojo dolžnost. Mi vemo, da tega lahko ne dosežemo, temveč zadeli bomo na hud upor Nemcev in Italijanov. Toda to nas ne sme motiti. Slovenci imamo ravno tako pravico na Koroškem, Štajarskem in Primorskem, kakor Nemci na Češkem. Zanašati se pa smemo tudi na pomoč Čehov. Ti bodo gotovo zahtevali narodno razdelitev okrajev na Moravskem in Šleškem, če se bode vlada držala tega načela na Češkem.

Zato smo pa prepričani, da se bode z odločnostjo dalo doseči, kar želimo, posebno ker bode vlada sama morala spoznati, da s tem le pospeši sporazumljenje mej narodnostmi v naši državi.

Državni zbor.

Na Dunaji, 15. maja.

Poslanska zbornica je v današnji seji dognala specialno debato o davčni reformi. Daljša razprava se je unela le glede člena XIII. in sicer zaradi določbe, da dežele, okraji in občine na personalno dohodarino ne smejo nakladati nikakih doklad. Govorili so poslanci dr. Barenther, Thurnherr, dr. Fux, Schwarz, Abrahamowicz, Kaizl in finančni minister Bilinski. Člen XIII. se je na to vzprejel, členi XIV. XVIII. pa so se na to brez debate odobrili in s tem je razprava o zakonu glede personalne dohodarine končana.

Po nekaterih interpelacijah se je seja zaključila.

Na Dunaji, 16. maja.

Danes se je zbornica bavila z zakonskim načrtom o ustanovitvi rudarskih zadrug. Poročal je o tem predlogu bivši poljedelski minister Falkenhayn. Poslanca Fernerstorfer in Kronawetter sta dokazovala, da je ta zakon samo slepilo za delavce, dočim bode na korist delodajalcem. Poljedelski minister grof Ledebur in poročevalec grof Falkenhayn sta se seveda krepko potegovala za načrt, češ, da bode sprijaznil delavce in delodajalce. V razpravo so posegli tudi še nekateri drugi poslanci, končno pa se je načrt vendar vzprejel in sicer s 100 glasovi proti 2.

Prihodnja seja bo v ponedeljek in je na dnevnem redu prvo čitanje vladne predloge o reviziji zemljiškodavčnega katastra.

Listek.

„Visoka zbornica“.

I.

Nedavno tega izšla je na Dunaji pod tem zaglavjem zbirka satiričnih črtic iz naše poslanske zbornice. Duhovit novinar je v njej združil portrete najinteresantnejših ministrov in poslancev, a ti portreti so karikirani. Pisatelj ne taji, da je iz krivega hrbta naredil grbo, a resnično je vse, kar je povedal. Nekateri teh portretov utegnejo zanimati tudi naše čitatelje, zlasti ker so v nas posamični poslanci znani samo po njih imenih, očitnih dejanjih in javnih govorih. Pri prevajanju sem ponemal kolikor mogoče tudi slog dunajskega satirika, sicer pa preložil iz vrste opisanih politikov le tiste, kateri so kolikor toliko splošno znani.

Ministerski predsednik grof Kazimir Badeni: Postava več ko srednjevisoka, širokopleč a vendar ne okoren. Mogočna glava. Na sencah temni, lahnoosiveli lasje, sicer popolnoma plešav. Ta plešavost je kakor prirojena, nič ne izgleda, kakor da je posledica staranja, to je sveža, mladostna plešavost, kateri se tudi poleg najbujnejših las ni treba sra-

movati. Polni, rudečelični obraz je izrazovit. Veliko, zbočeno čelo kontrastuje čudno od koketnih oči, malih čednih brk in veselega usmeva okrog usten. Kakor zunanost, je tudi značaj poln nasprotij. Slovanska mehkoba blaži njegovo energijo, neka lahkomiselna dobrosrčnost njegov razum. Prilizuni ga radi Bismarcku primerjajo, dasi mu je podoben k večjemu po pleši. Dosti bolj opravičeno bi bilo primerjanje z grofom Taafeom, katerega še prekaša glede vesele brezskrbnosti. Badeni je buršikozno siguren in brezskrben; zanaša se popolnoma na svojo srečo. Kadar se valovi politične strasti najbolj pene in groze ga potopiti, dleska zadovoljno s prsti in si misli: bo že kako. Dleskanje s prsti je sploh njegova navada. Večkrat hodi od jednega konca parlamentove dvorane do drugega in dleska s prsti, da se čuje na galerijo. Ker ljudij nič ne pozna, sodi svet in življenje zgolj po svoji fantaziji. Dobrodušen in mehkosrčen tudi ne verjame v trajnost nasprotnikovega sovraštva. Odkritosrčen je in zaupen in se da opehariti od vsakega, kdor ga hoče ujeti. Badeni ni aristokrat brez narodnosti, kakor je to bil Taafe in kakeršnih je v Avstriji mnogo, Poljak je od glave do nog, še več (pravše:

še manj), on je Galičan, kolikor ga je. Sodi vse in vsakega z gališkega stališča, in kar se s tega stališča ne da pojmiti, tega tudi ne pojmi. V nasprotju s prvim poljskim ministerskim predsednikom Golu-chowskim, kateri je avstrijsko državno misel udomačil v Gališki, skuša — četudi nevede — gališko državno misel udomačiti v Avstriji. Kot človek je najljubeznejši ministerski predsednik, kar jih je kdaj v Avstriji bilo. Kot politik je konservativen na poljski način, to se pravi, s primerno prizemo znane plemenitaške demokracije in deloma iz dobrohotnosti deloma iz lahkomiselnosti izvirajoče tolerance za tuje nazore. Podoba, katero je o Badeniju naslikalo dunajsko časopisje, je slaba: „železna roka“ nosi glaci-rokovice in kdor hoče, jo lahko stisne. Mož, ki se je baje postavil sredi pota, da napelje vodo na svoj mlin, je v istini gibčen, epikurejski politik, ki se jedino trudi, da plava, kakor teče voda. Nič neče zlomiti, le malo zaviti; tudi voditi neče, le z drugimi hoditi, seveda na čelu. A on ne drvi naprej. Ne, počasi, sprehsajaje se, hodi, držeč roke v žepu, škričee svoje suknje razgrnjene: tisti, ki gredo za njim, zro zaupanje obujajočo širokost in zadovoljnost.

V Ljubljani, 18. maja.

Grof Badeni in dr. Lueger. Ministerski predsednik ne uživa tako neomejenega zaupanja cesarjevega, kakor se je mislilo. Dr. Lueger je proti njegovi volji bil poklican v avdienco k cesarju. Potrditi cesar dr. Luegerja ni mogel, ker bi to bilo taka brca za Badenija, da bi bil moral odstopiti, zato se je pa stvar tako poravnala. Grof Badeni je hotel znova razpustiti mestni zbor in z gališkimi sredstvi dobiti nemško-liberalno večino. Višji krogi so pa bili proti temu, da bi se gališka praksa prenesla na Dunaj. Grof Badeni se je moral udati in celo prevzeti odgovornost. Levica, ki je vse to izvedela, seveda ni mogla več Badeniju zaradi Luegerjeve avdience delati ovir, ker bi s tem le prisilila, da se pokliče kako njej še nepovoljnije ministerstvo. Badeni je storil proti krščanskim socialistom levici na ljubo, kar je mogel. Ko bi pa bil še kaj hotel, pa bi bil še sebi omajal stališče.

Kardinal Galimberti je bil jako spravljen, to je večkrat pokazal. Videlo se je to tudi pri katoliškem shodu 1892. leta v Lincu. Avstrijski minister notranjih stvari je tedaj delal na to, da bi v telegramu papežu ne izrekel se shod za obnovenje papežev svetne oblasti. Prireditelji shoda so mislili, da se to zgoditi ne more. Galimberti, ki je bil tedaj nuncij na Dunaju, je prišel kot papežev zastopnik na katoliški shod. Ko so mu pokazali, kaj mislijo brzojaviti papežu, je Galimberti izbrisal odstavek o papeževi svetni oblasti. V Vatikanu, ko tega vedeli niso, so bili nezadovoljni s to brzojavko, meneč, da so se udeležitelji shoda udali želji avstrijske vlade. Galimberti je avstrijski vladi s svojim korakom odvrnil neprijetnosti, ki bi jih bila imela z italijansko vlado.

Dunajski krščanski socialisti so jako veseli, da so na jednom shodu obsodili nemške nacionalce, h kateremu pa poslednjih ni bilo. To veselje je malo prezgodnje. Četudi morda baš prusofilski Schöenererjanci ne bodo igrali posebne vloge, pa bodo drugi nemški nacionalci, ki so bolj avstrijskega mišljenja, imeli večji vpliv. Sedaj še mestni zbor delovati ni začel in je veselje krščanskih socialistov prezgodnje. Videlo se bode šele, kako sodi večina mestnega zastopa, ko bodo krščanski socialisti stavili kak predlog, ki bode dišal po klerikalizmu. Poštevati bode vsekako tudi liberalno manjšino, ki bode gotovo vedno pripravljena slednjega prosti dr. Luegerju podpirati. Že pri volitvi mestnih svetnikov se utegnejo malo spreti. Tudi mej protisemiti je več mož, ki hrepene po svetniških mestih, nego je mest.

Armenija. Turška vlada je imenovala za zejtunskega guvernerja mohamedanca. Zastopniki vevlastij so temu ugovarjali, ker je bilo vendar dogovorjeno, da se na to mesto imenuje kristijan. Turška vlada je odgovorila, da sedaj še ni mogla imenovati kristijana. To bi bilo mohamedance preveč razdražilo. Tolmačili bi bili to za delo vladne slabosti. Imenovali se bodo pa krščanski kajmakami za vse okraje, koder je to treba. Vevlasti so zadovoljne s tem odgovorom, ker se nobena ne mara dosti mešati v armenske stvari. Če se kaj posebnega ne zgodi, tudi bodoči zejtunski guverner ne bode kristijan. Dokler bode Armenija turška, se uprava ne bode dosti izboljšala. Kajmakami, če bodo

tudi kristjanje, ne bodo dosti mogli storiti, ker so odvisni od guvernerja. Pošilja pa Turčija tudi le Grke za krščanske uradnike v Armenijo, ki niso Armencev nič kaj prijazni.

Orleanci so mislili, da je zanje že prišel čas, ko se je začela tako huda borba mej zmernimi in radikalnimi republikani. Vojvoda Filip orleanski je bil že naznanil monarhističnemu odboru, da on prevzame vodstvo strankine politike. Prinčovo pismo je pa napravilo kaj slab vpliv. Sedanji predsednik strankinega odbora je kar odstopil. Pokazalo se je, da mnogi monarhisti v resnici prav nič ne marajo, da se obnovi kraljestvo. Pripravljajo se, da prestopijo k zmerno republikanski stranki. To se jim zdi tudi zaradi tega potrebno, da se v republikanskem taboru napravi neko protivesje proti radikalizmu. Kaže se, da monarhizem baš sedaj zgubi večino svojega vpliva, ko so principi mislili, da se je za nje približal čas. Stvari bi se bile za monarhiste morda res ugodno zasukale, da niso prezgodaj se oglasili principi.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. maja.

— (3%no državno posojilo in novi stavbeni red za mesto Ljubljano.) Iz najzanesljivejšega vira smo izvedeli, da se je minoli petek pečal ministerski svet na Dunaju z načrtom zakona, ki se ima glede nadalnje podpore za Ljubljano predložiti te dni zbornici poslancev. Ministerski svet sprejel je načrt zakona, ki je sestavljen po načelih, katere je deputacija občinskega sveta ljubljanskega dogovorila s finančnim ministrom. V istem ministerskem svetu bil je sprejet tudi novi stavbeni red za mesto Ljubljano ter se šeta teden predložiti v najvišjo sankcijo.

— (Občinski svet) imel bo v torek, 19. maja ob 6. uri zvečer v mestni dvorani sejo. Dnevni red: I. Oznanila predsedstva. II. Pravnega in personalnega odseka poročilo: a) glede zemljejniznega prepisa pekovskemu društvu v Ljubljani lastnega nepremičnega premoženja; b) o volitvi jednega člana v deželni železniški svet; c) o odobranju dolžnega pisma gledé hranilničnega posojila o znesku 200.000 goldinarjev. III. Stavbenega odseka poročilo: a) o prošnji M. Gerberja, F. Gestrina, R. Kirbischa in „Slovenske Matice“ za izprémemo regulacijske črte ob nabrežji Ljubljance; b) o prošnji Ivane pl. Zhubrove za izprémemo regulacijske črte v Novih ulicah. Tajna seja: Ugovori v stavbinskih rečeh.

— (Poročil) se je danes advokat in dež. poslanec gospod dr. Danilo Majaron, z gospodično Fernando Starè, hčerjo c. kr. okr. sodnika gosp. Ferdinanda Starèta. Poroka se je vršila v frančiškanski cerkvi, katera je bila primerno okrašena. Poročal je stric neveste, vpokojeni župnik gospod Alojzij Starè, priči pa sta bila drž. poslanec g. dr. Ferjančič in dež. odbornik g. dr. Tavčar. Novoporočencema srčno čestitamo!

— (Za mestne uboge) sta gospod Ferdinand Starè in gospa Marija Starè o priliki poroke svoje hčere darovala 200 gld.

— (Osobne vesti.) Višji štabni zdravnik in poveljnik vojaške bolnice v Ljubljani dr. Ignacij

Hadwiger stopil je v stalni pokoj ter mu je tem povodom bil podeljen viteški križec Fran Josipovega reda. Poveljnikom vojaške bolnice v Ljubljani imenovan je dr. Fran Stanek, dosedaj glavni zdravnik 28. infanterijske divizije; na katero mesto pride sedaj štabni zdravnik dr. Maks Pauk.

— (Kmetijska družba kranjska.) Kmetijske družbe kranjske letošnji občni zbor bode dne 11. junija ob pola 9. uri dopoludne v mestni dvorani ljubljanski. Za letošnjo jesen sklenil je glavni odbor sklicati izreden občni zbor v Novo mesto, na katerem se bodo obravnavala zgolj vinarstvo zadevajoča vprašanja.

— (Fotografiji obeh živih podob slov. dobrodelnih predstav) je izdelal g. Rovšek v veliki obliki. Naprošeni smo opozoriti na dotični inserat g. M. Zarnika v današnji številki.

— (Gasilno društvo ljubljansko) je imelo v nedeljo v mestni dvorani svoj občni zbor, katerega so se udeležili skoro vsi društveniki. Ko je stotnik g. Doberlet pozdravil navzoče zborovalce, poročal je zapisnikar g. Dreise o delovanju društva v dobi od 1. maja 1895. do konca aprila 1896. V tem času bilo je gasilno društvo pri 31 požarih poklicano na pomoč ter je delovanje njegovo bilo vselej uspešno. Vsed potresne katastrofe imelo je po 7 mož skozi 82 noči stražo. Društvo ima sedaj 209 članov in sicer 10 častnih, 105 izvršujočih in 94 podpirajočih. Gasilno orodje nahaja se v dobrem stanju ter se je pretečeno leto popolnilo z lepo Magirusovo lestvo. Žal, da pogreša društvo še vedno primerne depota za svoje dragoceno orodje, a upati je, da društvo kmalu dobi svoj lasten dom. Društvenemu bolniškemu fondu poklonila je kranjska hranilnica povodom 75letnegasvojega obstanka znatni prispevek 4000 gld., za kar jej je občni zbor izrekel svojo zahvalo. Poročilu blagajnika g. A. C. Ahčina posnamemo, da je gasilno društvo imelo v pretečenem letu 13.360 gld. 79 kr. dohodkov ter je ostalo v blagajni 2437 gld. 77 kr. presežka. Bolniški fond, katerega je upravljal g. Rütting, imel je 5321 gld. 35 kr. dohodkov in 166 gld. 35 kr. presežka. Bolniščine izplačalo se je 932 gld. 50 kr. Premoženje bolniškega fonda znaša okolo 12.000 gld. Občni zbor odobril je računsko zaključka ter blagajnikoma izrekel zahvalo za delovanje. Potem storili so šarži in moštvo obljubo za nadaljnji dve leti. Volitve vršile so se večinoma per acclamationem in so bili izvoljeni g. Fran Doberlet stotnikom, gg. Ahčin, Gerber in Schantel poveljniki oddelkov, gg. Cirstein, Pavšek in Strizel njihovimi namestniki, g. Dreise zapisnikarjem, gg. Kalmus, Lapajnar in Leutgeb pregledovalci računov, gg. Breskvar, Jeršek, in Vetter pa kot zaupni možje. Svojima adjutantoma imenoval je stotnik gg. Hanuša in Rüttinga. Vnovič izvoljeni stotnik g. Doberlet zahvalil se je za izkazano mu zaupanje, češ, da je sicer že star, da pa bode z vsemi močmi tudi v prihodnje drage volje deloval v korist društvu in vztrajal v humanitarni službi ter je storil obljubo za nadaljnji dve leti, segši županovemu namestniku g. Vončini v roko. G. Vončina pozdravil je s prisrčnimi besedami vnovič izvoljenega stotnika ter čestital društvu, ki si je izbralo tako izkušenega in delavnega moža. Ker je bil s tem dnevni red dovršen, zaključil je stotnik občni zbor.

Poljedelski minister grof Jan Ledebur: Sreduje velik, slok, jako agilen. Kratkostriženi, črni, nekoliko osiveli lasje, ostržena polna brada, lice izraža premetenost. Jeden tistih številnih brezdomovinskih čeških kavalirjev, kateri nalože svoja narodna čutila kakor nanese potreba, zdaj na to, zdaj na ono hipoteko. Rodovina je doma v katoliški trdnjavi, v Westfalenu. Začel je svojo politično karijero — kakor mnogo njegovih rojakov — v katoliškem društvu sv. Mihaela v Pragi, in sicer s hudim napadom na liberalizem. Potem — l. 1868 — je brez uspeha kandidiral za češki dež. zbor. Za ta poraz se je odškodoval, da je v neštevilnih društvih razvijal uprav strah obujajočo zgovornost. Ta vztrajnost ga je spravila na glas političnega strokovnjaka. Tudi v češkem dež. kulturnem svetu je imel brez števila govorov. Unet preganjalec Mladočehov, katere je imenoval „jeunesse dange-reuse“, začel je z njimi koketovati, ko se mu je prikazal ministerski portfelj. Kot žurnalističen volontér je pisal strupene članke zoper nemško-liberalno stranko in praški kazino, čigar organi zdaj pojo njegovo slavo. Klerikalen je, ne da bi imel širše politično obzorje, strasten je, a nima

političnega začaja, poljedelski minister je, dasi ne ve dosti o velikih agrarnih vprašanjih. Na vsak način je jedno najnesrečnejših „razkritij“ njegovega šefa. Ta bi ga tudi ne bil nikdar razkril, da ni grof Ledebur svak bivšega pravosodnega ministra grofa Schönborna. Tako svaštvo je v Avstriji vedno koristno.

Naučni minister dr. Pavel Gautsch baron Frankenthurn: Nenavaden pojav. Visoke rasti, slok, z velikimi sanjavimi očmi; temnočrni brki, obrito lice, sivi lasje. Vzlic zgodnji osivelosti tip ljubimca, kakor so popisani v romanih; dekliski ideal. Naredil je izredno hitro, sijajno karijero, a naredil jo je tiho in nevidno. Vse se je zgodilo diskretno in skrivaj; v mirnih predsodbah in polutmini aristokracijskih budoarjev se je vse uredilo. Kot dijak jako marljiv, je znal svoje obsežno znanje javnosti skrbno prikrivati ter je z njim skrivaj služil tistim, od katerih je pričakoval, da ga bodo podpirali. Pozneje, kot ravnatelj Terezijanišča, je igral ulogo ljubečega učitelja, previdnega, skrbnega, obzirnega učitelja. Na ta način je pripeljal mnogo malopridnih paglavcev visokih gospodov mej gimnazijskimi pečinami in skalami do vseučilišča. Uplivni očetje

in matere mladih gospodov so na ta način spoznali njegovo pedagogično nadarjenost in niso več dvomili, da je sposoben, zavzeti vsako, tudi najvišje mesto v učni upravi. V nežni starosti 34 let je postal naučni in bogočastni minister v Tasfeovem kabinetu. Polagal je največjo važnost na bogočastje, ker je v tej stroki dobiti koristnejših prijateljev nego v naučni stroki. Njegova dejanja in še bolj njegovi govori imajo vedno napačno adresno: govori parlamentu, a le da bi ga kje drugod čuli. V opisavanju delikatnih rečij je mojster; popoln strateg glede umikanja. Gladak kakor jegulja, ne izreče nikdar besede, katera bi provocirala direkten ugovor. On ne pelje konkordata pri glavnih vratih v ministerstvo, odpira mu deset skritih duric. Dvorjan kolikor ga je, pritiskal je vsej učni upravi pečat brezmejnne hiperlojalnosti in je razširil že itak dosti široka pota za razne protektorje. Vedno hladen in preudaren ter ljubeznjiv; izkorišča vse, katere je očaral. Že od začetka svoje karijere hodi samo po potih, na katerih se ne more spodtakniti. On je dosmrten minister, če tudi s pavzami. In kako skrben za prihodnost! Že sedaj si je za čas prihodnje pavze sagotovil prijetno, gorko mesto...

— (Odbor pevskega društva „Ljubljana“) naznanja čast. gg. pevcem, da je danes v ponedeljek točno ob 8. uri zvečer prva glavna skušnja v društveni sobi, Stari trg šte. 21 II. nadstropje, pod vodstvom gosp. prof. Gerbića, za veliki koncert, kateri bode v nedeljo 24. maja na Koslerjevem vrtu. Opozarja se č. g. pevce, da se skušnja točno ob 8. uri prične.

— (Orožne vaje.) Pri pešpolkih št. 17, 27 in 97 kakor sploh pri pešpolkih tretjega vojnega kora poklicani bodo k orožnim vajam rezervisti od 5. do 24. septembra, nadomestni rezervniki pa od 1. do 13. junija, oziroma od 15. do 27. junija. Rezervisti 7. lovškega bataljona bodo imeli orožne vaje od 5. do 24. septembra, rezervisti tukajšnjega topničarskega polka pa od 18. do 30. maja, oziroma od 1. do 13. junija.

— (Potres.) V noči od sobote na nedeljo se je čutil rahel potres. Škode ni bilo nič in tudi vznemiril se ni nihče, ker je prebivalstvo že spoznalo, da takim malenkostnim sunkom ni pripisovati nikakega pomena.

— (Pobalinstvo.) Neznani zlikovci razbili so pretekle dni v Tivolskem gozdu ob šišenskem potu mostiče in porezali ondu novo nasajene, sežene visoke lipe. Ker je ta junaški čin zamogel izvršiti k večjemu cvet ljubljanskih postopačev, svetujemo mestnemu magistratu, naj nastavi za tivolski gozd vsaj dva oborožena gozdna čuvaja v varstvo nasadov in naprav.

— (Eksplozija v kleti.) V novi hiši gostilnice pri raku na Krakovskem nasipu se je v petek primerila mala eksplozija. Ne vemo, kdo je prišel na ženjalno misel, napraviti v kleti te nove hiše apnenico. Vsa okna so se skrbno zaprla, da pri gašenju apna nastali plin ni mogel iz kleti. Ta plin je eksplodiral in razdril nad apnenico napravljeni oder. Na tem odru stoječ delavec je padel mej podirajoče se kole in deske ter se nevarno poškodoval. Prava sreča je, da ni padel v apnenico.

— (Hudič v podobi redarja.) V soboto ponoči je bil neki mladenič vsaj nekoliko trenotkov trdno prepričan, da se mu je v podobi mestnega redarja prikazal sam peklenšček. Rečeni mladenič je v družbi nekega tovariša nameraval narediti rešeno šalo, sneti nekaj žaluzij s semeniških oken. V ozki ulici mej gimnazijo in semeniščem je splezal z veliko težavo na okno, decim je njegov tovariš konec ulice stal na straži. Semeniške žaluzije pa so solidne in tako trdne, kakor šenklaška politična načela. Mladenič se je potil in pretegaval, da bi jih snel, a ni se mu posrečilo. Jezno je vzkliknil: „Hudič, ne gre!“ V tem hipu začuje pod seboj prijazen glas: „Zdaj bo že šlo“ in krepka roka mu pomaga z okna, a — ga ne izpusti več. S strahom je fant zagledal pred seboj redarja in šele ko ga je ta povabil na rotovž, je spoznal, da nima opraviti s hudičem, nego z dovornim organom javne varnosti.

— (Zapuščeni pevec.) Jožef Juvan, tisti, o katerem smo oni dan poročali, da ga je z njegovim sinom Ladislavom vred aretovala policija, ker je po hišah prepeval, se mudi že zopet v mestni „špek-kamri“ in čaka ga ostra kazen. To pot pa je jedino policija kriva njegove nesreče. Vzela mu je sina in mu nakazala delo, Ladislav Juvan presipava zdaj mestni pesek. To je za razvajenega tenorista gotovo jako neprijetno, a še neprijetneje je to za starega Juvana. Prepevanju po hišah je zdaj konec. Stari Juvan ima hreščeč bas, pravi žganjarski bas in vrh tega ne zna peti, nego k večjemu le sekundirati. Poskusil je sicer na nekaterih dvoriščih nastopiti kot solist, a doživel je strahovit fiasko. Kuharice so razsodile, da ne poje, nego da kruli ter ga z metlami napadile. Od žalosti je Juvan zapil vse, kar je imel, a ko se je po ulici gugal tja doli, kjer dela njegov Ladislav, zašel je v tolpo porednih dečakov, kateri so gu na vse mogoče načine dražili. Juvan je za jednim iz njih vrgel svojo palico in fanta tako nesrečno zadel na oko, da je najbrž izgubil. Seve, da so redarji Juvana takoj odpravili na rotovž.

— (Imenovanje.) Dež. odbor je imenoval g. Ivana Rajarja začasnim dež. živinozdravnikom v Idriji.

— (Potrjen zakon.) Cesar je sankcioniral dež. zakon glede preložitve okrajne ceste od Lešnice do Št. Petra v novomeškem okraju.

— (Shod štajerskih učiteljev v Gradcu.) Naprošeni smo objaviti naslednje vrste: Kakor se je bilo pri zborovanju odposlancev štajerske učiteljske „Zaveze“ dne 1. aprila l. l. v Gradcu sklenilo, osnoval se je poseben odbor, ki sklicuje na

dan 23. maja t. l., to je na binkoštno soboto ob 2. uri popoldne v puntigamsko dvorano v Gradcu splošno skupščino štajerskih učiteljev s sledečim vzporedom: 1.) Položaj štajerskega učiteljstva in njegove zahteve; 2.) Stališče političnih strank napram tem zahtevam; 3.) Predlogi in sklepi tičeči se prvih dveh točk. Zborovanje je javno in je pristopno vsakemu, kdor se za težnje učiteljstva zanima. Zlasti pa se vabijo k tej skupščini: vsi sedanji poslanci dež. zbora štajerskega, kakor tudi vsi, ki nameravajo pri prihodnjih volitvah kandidirati, nadalje osebe šolskih oblastev, vodje političnih strank, zastopniki in uredniki štajerskega časopisja, kakor sploh vsi uplivni in veljavni moške, naj si že bodo katerega stanu koli, ki se za šolstvo in učiteljstvo že kakorkoli zanimajo. Zlasti pa je potrebno, da se učiteljstvo cele dežele snide v največjem številu, kajti le če bode shod dobro obiskan, nadejati se je mogočnega utisa, kakega ne more obhodno treba, ako hočemo doseči svoj cilj: „zbojšanje naših gmočnih razmer“. Zato je pa tudi sveta dolžnost vsakega učitelja v deželi, da se tega shoda udeleži in naj velja, kar hoče. Le če bomo složni in jedino, vztrajno in dosledno postopali, utegnemo kaj doseči. Ako kje, velja tukaj v prvi vrsti pregovor: „Vsi za jednega in jeden za vse“. Naj se tedaj nihče ne izgovarja, češ, ne morem lahko, zadržuje me to in uno, kakor se večkrat prigodi, temveč vsak si štej v stanovsko dolžnost iti k zborovanju v Gradec. Krepko in odločno se nam je vsem skupaj potegniti za koristi vsega učiteljstva, in kdor tukaj ne sodeluje, tisti kaže malo kolegialnosti in še manj ljubezni do svojih tovarišev. Ako se sami ne bomo z vso odločnostjo, zavestnostjo in močastostjo potegovali za svoje težnje, kako bi pač zamogli zahtevati, da bi se drugi za nas brigali. Proč toraj z vsakim že kakoršnim koli izgovorom, temveč žrtvujmo radovoljno te troške in snidimo se v največjem številu; le po najmnogobrojnejši udeležitvi bode shod svoj pravi namen dosegel. Na svidenje toraj dragi tovariši, prihodnjo soboto v Gradcu!

— (Izvenakademična podružnica sv. Cirila in Metoda v Gradcu) priredi v proslavo desetletnice svojega obstanka dne 21. maja ob 1/2 8. uri zvečer v prostorih Steinfeldske pivovarne veselico, pri kateri sodelujejo iz posebne prijaznosti: hrvaško-slovenski tamburaški in pevski zbor, gosp. dr. Bela Stuhec in g. drd. med. Zupan pa kot solisti. Slednja dva bodeča pela novo pesem, katero je nalašč za to slavnost komponiral dični naš g. dr. Benj. Ipavc. Vzpored se pravočasno objavi. Gostje dobro došli.

— (Neverjetno!) „Agr. Tagblatt“ poroča skoro neverjetno stvar, da namreč tisti kmetje, kateri so prostovoljno ali neprostovoljno dali svet. po katerem teča Ziljska železnica iz Podkleštra v Šmohor še do današnjega dne niso dobili plačila, dasi se je železnica že 11. avgusta 1894. l. izročila prometu.

— (Laškokatoliška prijaznost) Glasilo laških katolikov na Primorskem se poganja za to, da se priredi katoliški shod v Gorici, zahteva pa, da bi se moral zapisnik o shodu spisati samo v laškem jeziku. Na srečo je na Primorskem malo „krvavih stegen“, ki so vedno pripravljeni, sodelovati kjer se ponižuje slovenski narod!

— (Za kupovalce isterskega vina) Iz Topolovca v Istri se nam piše: Pred Veliko nočjo poslal je jeden najhujših laških agitatorjev opertaljske občine, veliko množino „vina“ v Kamnik pod imenom mešetarja J. Preloga. Pisatelj teh vrstic pozna dobro tega laškega poštenjaka iz volčnih borb, ve tudi, da on tolike množine vina pridelati ne more zato je opozoril županstvo v Kamniku, naj to kapljico dobro ogleda prej ko se jo pusti spečavati mej ljudstvo. Opozoril je tudi na gusno ložo, v katero se izpere ves vaški smrad, in iz te luže je zajemal dotični Lah svojo „vino“, kakor se je prepričalo kamniško županstvo, poslaviš urovec na preskušnico v Klosterneuburg. Značilna je tudi okolnost, da se v Istri s ponarejanjem vina bavijo izključljivo le pristaši laške stranke. To je najbrž znak kupovalce! Naj bi se tedaj kupovalci vina obračali na narodne občine, ali posamezne narodnjake za vino, s tem bi podpirali hrvaško stranko in dobivali dobro naravno vino. Tu na Topolovcu je še mnogo pristnega belega in rudečega vina pri posestnikih hrvaške stranke. Zato, kupovalci slovenski, držite se načela „svoji k svojim“ in ne dajajte orožja v roke našim protivnikom. Kdor želi imeti vina iz te okolice, naj se obrne na Matija Knava, zasebnika na Topolovcu, pošta Opertal, Istria, ali na Antona Matjašiča, na Livadah, pošta Motovun.

* (Slika iz našega državnega zbora.) V stenografičnem zapisniku o 493. seji, dne 12. maja t. l. stran 24.921. se bere to-le: „Podpredsednik dr. Kathrein: Besedo ima gospod poslanec grof Terlag. (Po kratki pavzi): Ker ga ni v zbornici, izgubi besedo. — Besedo ima gospod poslanec Karol Maks grof Zedlowitz. (Po kratki pavzi): Ker ga ni v zbornici, izgubi besedo. — Besedo ima gospod poslanec dr. Steinwender. (Po kratki pavzi): Ker ga ni v zbornici, izgubi besedo. (Občna veselost).“ — To je dosloven prevod iz stenografičnega zapisnika. Komentarija pač ni treba!

* (Uničeno mesto.) V petek popoldne je strahovit ciklon uničil skoro celo mesto Sherman v severoameriški državi Texas. Hiše so malone vse raz-

rušene, drevje je vsa polomljeno. 62 oseb je bilo ubitih, nad 200 oseb ranjenih, okoli 100 oseb pa se pogreša.

* (Velika defraudacija.) Hranilnični uradnik Maccolini v Faenzi je pobegnil in sicer jo je najbrž krenil v Avstrijo. Pri reviziji se je pokazalo, da je mož odnesel celih 400.000 frankov.

Književnost.

— „Učiteljski Tovariš“ ima v št. 10. naslednjo vsebino: Luka Jelenc: O zgodovinskem pouku v ljudski šoli; Fr. Orožen: Ustavoznanstvo; J. Ravnikar: Martin in Jera; E. Gangl: Narodopisna češko-slovenska razstava v Pragi l. 1896: Naši dopisi; Vestnik.

— „Stenograf“ ima v št. 1. in 2. letošnjega tečaja naslednjo vsebino: Našim čitateljima; Hrvatska stenografija v praksi; Pisači strojevi. Stenografična priloga je jako lepa in po vsebini raznovrstna.

— Balkan jedinstvu i bratstvu slogi. Izdao uz sudjelovanje mnogih prijatelja sje-drojenja crkava dr. Aleksander Bresztyensky Svezak 1. Zagreb, 1896. Tisak i naklada Antuna Scholza. Str. 152. Velika ideja, zjediniti s katoliško crkvo vse druge crkve, zlasti pa pravoslavno, je našla v znanem učenjaku in odličnem politiku, vseučiliškem profesorju dr. Aleksandru Bresztyenskem vrlega zastopnika in pospešitelja. Rečeni učenjak je zasnoval posebno revijo, kateri je namen, delati na združenje pravoslavne crkve s katoliško. Tega velikega podjetja prvi jako obsežni sešitek leži pred nami in priča, da je izdajatelj pridobil za svoj list prve in najznamenitejše katoliške teologe na Hrvatskem. Naj bi njegov trud obrodil lep sad.

Brzojavke.

Celje 18. maja. Na poziv savinske podružnice slovenskega planinskega društva vršilo se je včeraj tukaj zborovanje v svrhu ustanovitve zadruge za stavbo hotela v Logarjevi dolini. Došel je tudi g. profesor Frischauf iz Gradca. Zadruga je zagotovljena, ime ji bode „Rinka“. Soglasno se je sklenilo, staviti hotel za najmanj 25.000 gld. in ga otvoriti leta 1897. Na cesarsko kabinetno pisarno poslala se je nastopna brzojavka: „Skupščina v svrhu ustanovitve hotela za turiste v Logarjevi dolini pozdravlja najponižnejše Nj. g. Veličanstvo prevzvišenega zaščitnika vseh narodov in pospešitelja njih gospodarskih koristij z navdušenim trikratnim Živio!“ Za navzoče člane slovenskega planinskega društva: profesor Johannes Frischauf.

Dunaj 18. maja. V poslanski zbornici se je danes začela razprava o zakonskem načrtu glede revizije zemljiškokadavčnega katastra. Za generalno razpravo se je oglasilo 41 govornikov.

Dunaj 18. maja. Nadvojvoda Karla Ludovika zdravje se je obrnilo tako na slabo, da je bil nadvojvoda danes previden s sv. zakramenti. Cesar, kateri se je davi vrnil iz Budimpešte, je obiskal dopoldne brata in ostal pri njem več ko jedno uro. Zapustil je nadvojvodo palačo vidno ginjen in tužen.

Osek 18. maja. Danes zjutraj je bil obešen posestnik Gliša Stojković. Obsojen je bil na smrt, ker je v Vrbanji zavrtno umoril nekega orožnika. Ko so ga peljali k vislicami, je veselo pel in ni nehal peti, dokler mu krvnik ni zadrnil zanjke krog vratu.

Peterburg 18. maja. Car in carica sta se odpeljala v Moskvo. V proslavo kronanja je car izdal ukaz, s katerim se odpravlja telesna kazen v celj Rusiji in za jedno amnestiral tisoč na prognanstvo v Sibirijo obsojenih oseb.

Madrid 18. maja. Vlada je sklenila poslati na Kubo še 50 do 60.000 mož, ker sicer, po došli obvestilih ni upanja, udušiti revolucijo.

Narodno-gospodarske stvari.

— Istarska posujilnica u Puli je imela koncem 1895 l. 715 zadruženikov, zadržanih deležev je bilo 814. Dohodkov je bilo 110.626 gld. 42 kr., izdatkov 108.478 gld. 62 1/2 kr. Hranilnih ulog se je ušlo 54.037 gld. 4 kr., izplačalo pa 26.528 gld. 37 kr. Posojil se je dalo na hipoteke 63.605 gld. 51 kr., povrnilo pa se je 40.050 gld. 73 1/2 kr. Čistega dobička je bilo pri matici v Pulju 851 gld. 41 1/2 kr., pri posojilnični podružnici v Pazinu, ustanovljeni 1. julija 1895, pa 66 gld. Rezervni sklad je znašal koncem 1895 l. 2.393 gld. 72 kr., doda se mu pa tudi ves čist dobiček. Kakor se vidi, se posojilnica razvija sicer počasi, a stalno in lepo, a v zlic vsem težavam je ubogemu in izosranemu istarskemu kmetu že jako mnogo koristila.

Listnica uredništva.

Gospod dopisnik v Novem mestu, kateri nam je poslal poziv na dr. Ž., naj prekliče „biko“, prosimo, naj nam naznani svoj naslov.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 15. maja: Jožef Lukman, sprevednikov sin, 2¹/₂ leta, Tržaška cesta št. 8. jetika.
Dne 16. maja: Jožef Polje, usnjarski pomočnik, 54 let, Sv. Petra cesta št. 70, pljučna tuberkuloza. — Ivan Žitnik, delavčev sin, 3 mesece, Poljanska cesta št. 31, božjast. — Antonija Bokalič, cestarjeva vdova, 68 let, Gledališka stolba št. 3, otrpnenje možgan.
V hiralnici:
Dne 17. maja: Julijana Ovid, kuharica, 32 let, sušica.
V otroški bolnici:
Dne 14. maja: Karol Grilj, sirota, 10¹/₂ let, pljučna tuberkuloza.

Meteorologično poročilo.

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
16.	9. zvečer	732.9	10.3	sr. zahod	dež	
17.	7. zjutraj	734.7	8.0	sl. jvzh.	dež	29.0
	2. popol.	735.5	11.3	sr. jvzh.	oblačno	
18.	9. zvečer	737.3	8.9	sr. jvzh.	del. jasno	
18.	7. zjutraj	739.1	8.9	sr. vzsvz.	oblačno	5.7
	2. popol.	738.6	15.2	sl. jvzh.	skoro jas.	

Srednja temperatura sobote in nedelje 13.2° in 9.4°, za 1.0° in 4.9° pod normalom

Dunajska borza

dné 18. maja 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gid.	25	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	20	"
Avstrijska zlata renta	122	"	60	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	30	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	45	"
Ogerska krona renta 4%	59	"	—	"
Avstro-ogerske bančne delnice	947	"	—	"
Kreditne delnice	351	"	50	"
London vista	120	"	15	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	75	"
20 mark	11	"	75	"
50 frankov	9	"	54	"
Italijanski bankovci	44	"	45	"
C. kr. cekini	5	"	65	"

Dne 16. maja 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gid.	144	gid.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gid.	186	"	—	"
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gid.	126	"	75	"
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	—	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gid.	199	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	25	"
Rudolfove srečke po 10 gid.	25	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gid.	158	"	—	"
Tramway-društ. velj. 170 gid. a. v.	475	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	27 ¹ / ₂	"

Podpisana naznanjava vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežaložno vest o smrti preljubljenega brata, oziroma bratranca, gospoda

Josipa Škofic-a

c. kr. sod. pristava

kateri je danes zjutraj ob 1/4 na 4. uri po kratki in mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti za umirajoč, v 39. letu svoje dobe, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predragega pokojnika bude v torek dne 19. maja t. l. ob 6. uri popoldne iz deželne bolnice, kjer bude truplo blagoslovljeno in prepevano na pokopališče k sv. Krištofu.

Svete maše zadušnice se bodo brale v farni cerkvi sv. Petra in v Velikih Laščah.

Nepoznalni pokojnik priporoča se v blag spomin in pobožno molitev.

V Ljubljani, dné 18. maja 1896.

Albin Škofic
usnjarski
brat.

Ivanka Škofic
sestra.
(2428)

! Prosim !

da se vsakdo, kdor misli kupiti fotografiji živih podob, najdalje do srede, 20. t. m., pri meni pismeno objavi, in sicer natančno, jeli naročuje „Milosrénost“ ali „Rozamundo“, ali pa oboje. Fotograf g. Rovšek brez gotovih naročil ne more določiti cene.

Miljutin Zarnik
Poljanska cesta št. 9.
(2425)

Notarskega kandidata

s prakso (2426—1)

vzprejme takoj notar na Dolenjskem. Pevec in glasbeno izobraženi imajo prednost. Več pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Specerijška prodajalnica

na dobrem prostoru se želi prevzeti.

Naslov: „Dobra kupčija“ poste restante Ljubljana. (2420)

Rokovice

za gospode in dame

iz sukanca, svile itd.

praške glače-rokovice

izvrsten fabrikat

častniške rokovice

priporoča I. (2054—11)

Karol Recknagel.

Hrvatsko

dalmatinsko in istersko

staro in novo

vino

priporoča (2153—10)

trgovina z vinom

Mirko Broz-a

v Zagrebu, Kačičeva ulica št. 6.

Pošiljatelj se začne od 100 litrov.

Uzorci dobé se zastoj.

VIZITNICE

v elegantnej obliki priporoča po ceni

„Narodna Tiskarna“

v Ljubljani.

Prostovoljna dražba.

V zapuščino umrlega prečastitega gospoda dekana Martina Povše ta spadajoče premišine, mej katerimi so tudi 4 glave lepe živine, prodajate se bodo dné 21. maja t. l. ob 9. uri zjutraj in če bude treba tudi prihodnje dni v Ribnici v župnišču na prostovoljni dražbi.

Izklicovalo se bude po inventarni ceni, pod katero se pa posamičnih stvari prodajalo ne bude.

Kupei naj se oglasijo rečeni dan, izvedó pa, kar želé vedeti, pri podpisancu.

V Ribnici, dné 14. maja 1896.

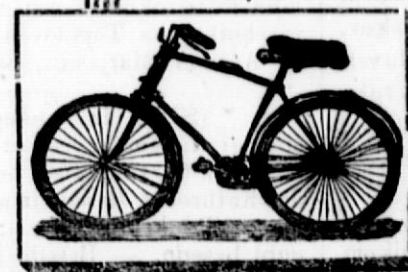
Ignac Gruntar

c. kr. notar kot sodnijski poverjenec.

(2410—3)

Važno za kolesarje!

Usojam si naznaniti, da sem svojo mehanično delavnico sedaj uredil tudi za raznovrstno popraviljanje koles (biciklov). Istotako imam vedno v zalogi

kolesa (bicikle)

najnovejše ter najboljše vrste

po najnižjih cenah

ter poskrbujem na posebno željo zajedno tudi razpečavanje že rabljenih, a še dobro ohranjenih koles.

Velespoštovaje

(2332—6)

Fran Kaiser, puškar v Ljubljani,
Selenburgove ulice št. 6.

Dr. Danilo Majaron

advokat in deželni poslanec

Fernanda Majaron roj. Staré

poročena.

V Ljubljani, dné 18. majnika 1896.

(2427)